

Drazí přátelé,

vítám vás, vážení představitelé Církve československé husitské a Českobratrské církve evangelické, kteří jste přišli do Říma, abyste u hrobů apoštolů Petra a Pavla vykonali bohoslužbu smíření u příležitosti šestistého výročí smrti reformátora Jana Husa. Srdečně zdravím kardinála Miloslava Vlka.

Toto setkání nám nabízí příležitost, abychom obnovili a prohloubili vztahy mezi našimi společenstvími. Poslušnost vůli Pána Ježíše, který se v předvečer svého utrpení a smrti modlil k Otci za jednotu svých učedníků (srv. J 17,21), nám ukládá povinnost usilovat o to, abychom se navzájem stále více poznávali a efektivně spolupracovali. Mnohé spory z minulosti je třeba přehodnotit ve světle nového kontextu, v němž žijeme. Dohody a porozumění dosáhneme, když budeme řešit tradiční sporné otázky s novým vhledem. Především nemůžeme pominout, že sdílené vyznání víry v Boha Otce, Syna a Ducha svatého, v němž jsme byli pokřtěni, nás spojuje vazbou skutečného bratrství.

Uplynulo šest století ode dne, kdy tragicky zemřel věhlasný kazatel a rektor pražské university, Jan Hus. Již v roce 1999 svatý Jan Pavel II. promluvil k mezinárodnímu sympoziu věnovanému této významné postavě a vyjádřil svou *“hlubokou lítost nad krutou smrtí, na kterou byl Jan Hus vydán”* a započítal ho mezi církevní reformátory. Ve světle tohoto přístupu je třeba dále studovat osobu a činnost Jana Husa, který byl dlouho předmětem sváru mezi křesťany a dnes se stal pohnutkou k dialogu. Toto ideologicky nepodmíněné bádání bude důležitou službou historické pravdě, všem křesťanům a celé společnosti, i za hranicemi vaší země.

Druhý vatikánský koncil prohlásil, že *“obnova církve,”* která *„spočívá podstatně v růstu věrnosti jejímu vlastnímu povolání ... je nepochybně důvodem pro hnutí za jednotu ... Tato obnova má tedy zvláštní ekumenický význam.”* (Unitatis redintegratio, 6). Potřeba nové evangelizace tolika lidí, kteří se zdají lhostejnými k radostné zvěsti evangelia, dnes obzvlášť činí neodkladnou povinnost obnovit každou církevní strukturu, aby napomáhala kladné odezvě všech, jimž Ježíš nabízí své přátelství (srv. apoštolská exhortace *Evangelii gaudium*, 27). Viditelné společenství mezi křesťany jistě způsobí, že tato zvěst bude věrohodnější.

Tím, že odpovíme na Kristovo volání k trvalému obrácení, jež všichni potřebujeme, budeme moci společně postupovat na cestě smíření a pokoje. Na této cestě se s pomocí Boží milosti naučíme uznávat se navzájem jako přátelé a vnímat úmysly druhých v tom nejlepším možném světle. V tomto smyslu vyjadřuji naději, že se rozvinou přátelská pouta i na rovině místních společenství a farností.

S těmito pocity se duchovně připojuji ke kající bohoslužbě, kterou budete konat zde v Římě. Bůh bohatý na milosrdenství kéž nám udělí milost, abychom se všichni uznali hříšníky a abychom si uměli odpustit jedni druhým. Ujišťuji vás o své modlitbě a prosím vás všechny, abyste se modlili za mě a za moji službu. Díky.